

Posudek vedoucího diplomové práce

Šimon Ováry: Games, fighting, depression. Strategie hráčů proti pocitům deprese. Fakulta humanitních studií UK, Praha 2016, 88 str.

Šimon Ováry předložil k obhajobě dosti originální práci, v níž sleduje také pomocí metod grounded theory motivace účastníků videoher k jejich hraní a hlavně strategie těchto hráček a hráčů k překonávání pocitů deprese. Diplomant v teoretické části svého pojednání nápaditě podal sociologické přístupy k problematice videoher a duševních poruch. Výstižně se tu uplatnili nejen hlavní teoretikové her Johan Huizinga a Roger Caillois, ale Erving Goffman se svým dramaturgickým modelem či rámcovou analýzou. Popřípadě se hodili další autoři zachycující „syntetické světy“ videoher. Dosti nečekaně se tu objevuje aplikace Goffmanovy „rámcové analýzy“. Akcentuji tu skutečnost, že velmi zajímavá je podkapitola diplomové práce věnovaná sociologii duševních poruch z historické perspektivy (s.46 – 55).

Diplomová práce je koncipována tak, že po vstupních teoretických částech následuje analýza dat získaných specifickým terénním výzkumem. Teoretická část zabírá převážnou část textu. Právě v případě vlastního výzkumu může oprávněně vzniknout otázka, zda počet respondentů není příliš omezený. Lze považovat osm rozhovorů prostřednictvím Skype za reprezentativní počet, jenž přinese dostatek údajů či faktů pro další analýzy a interpretace, například pro doložení určitých tezí nastíněných v teoretickém vstupu? K tomu ještě přistupují tři „face to face“ rozhovory s českými hráči. V této souvislosti je však potřeba ocenit autorovo úsilí tvůrčím způsobem uplatnit grounded theory.

Metodologicky a teoreticky je předložená práce vhodně fundována, přičemž se opírá o poměrně rozsáhlou bibliografii. Už na první pohled je patrné, že se autor ve sledované problematice vyzná a že dokáže přesvědčivě argumentovat. Obecně vzato, v Ováryho závěrečné práci je nápaditě uplatněn terapeutický diskurz, který v dnešní době nabývá stále větší důležitosti a stává se také součástí tzv. „průmyslu seberozvoje“, osobního „upgradování“, popřípadě koučingu či psychotréningu.

K předloženému pojednání nemám jako vedoucí práce meritorní připomínky nebo výhrady. Po formální stránce práci nelze nic vytknout, neboť se v ní nevyskytují žádné pravopisné chyby. Avšak stylisticky se někdy objevují nadbytečná interpunkční znaménka.

Celkově lze konstatovat, že Šimon Ováry ve své diplomové práci plně osvědčil schopnost získat relevantní údaje ke zvolené problematice četbou především v angličtině a vlastním terénním výzkumem. Prokázal, že umí pracovat ve zvolené oblasti studia a že dokáže získané poznatky interpretovat. Předložená práce je přijatelně provedena jak po stránce metodologické a teoretické, tak i praktické. Protože autor podal velmi dobrý badatelský výkon, práci lze přijmout jako vhodný podklad k obhajobě.

Závěr: Diplomová práce vyhovuje náročným kritériím, přikláním se k hodnocení známkou
v e l m i d o b ř e .

V Praze dne 25.8. 2016

Doc. PhDr. Bohuslav Šalanda, CSc.